

Nhàn, Phan Văn Điền,..., tôi rất cảm phục và kính trọng các vị đó vì kiến thức, kinh nghiệm và tư cách. Nhưng đối với bác Hóa, tôi cảm nhận được thân tình thấm thiết sâu đậm, mà chỉ có được từ một người anh trong gia đình.

Tôi thành tâm cầu mong bác Hóa và gia đình sớm đào thoát được và đến sống ở một nước tự do, hoặc có cơ hội đoàn tụ với người con ở Mỹ. Nhiều khi tôi tin rằng gia đình bác Hóa đã đào thoát khỏi Việt Nam rất sớm, từ những đợt vượt biên đầu tiên. Mong sao đó là sự thật.

LẠI MỘT MÙA MƯA

*Con mưa nhẹ tí tê khua cành lá
Trong gác nhỏ một mình đếm mưa rơi
Lá phủ đây con đường nhỏ lẽ loi
Đường quanh quanh chúng mình từng dạo bước*

*Mùa mưa đến mấy mùa qua mấy lượt
Cánh chim trời giờ anh ở hà phương?
Chỉ còn em với hoa dại bên đường
Đêm hôm nay sao đêm dài vô tận!*

*Mưa từng giọt mưa rơi ngoài song cửa
Chiếc lá vàng theo gió lùa qua song
Lệ thầm rơi nào ai biết nỗi lòng!
Tiếng thở dài giữa thị thành hoa lệ.*

*Hàng cổ thụ lại một mùa thay lá
Son phấn củ sâu lòng để má phai
Cánh chim trời còn trở lại nơi này?
Trong gác nhỏ đã mấy mùa em đợi!*

AH Mai Thanh Toàn - Tona Mai